

NÁVRH SCÉNÁŘE

- NÁVRH HUDEBNÍHO PODTEXTU: [The Cloud Atlas Sextet](#)
- **Stela:** „Náš příběh začíná v Pětikozlech u Mladé Boleslavi. Do bohaté statkářské rodiny se 19. května 1939 narodila Libuše Bišická.“
- **LP1 - 0:10:**
 - 00:43 – 00:47: „Moji rodiče byli sedláci v obci Pětikozlí...“
 - 00:57-01:02: „Měli jsme hospodářství asi 100 hektarů, koně, krávy a prasata...“
- **Jakub:** „Začíná válka a rodina musí opustit svůj dům. Otce Viléma gestapo zatkne a deportuje do koncentračních táborů. Zbytek rodiny pak žije v neustálém strachu.“
- **LP2 - 0:16:**
 - 08:47 – 08:49: „Otec byl zavřenej v Osvětimi...“
 - 08:51 – 08:55: „...a z tý vily jsme byli vystěhovaný...“
 - 08:57 – 09:00: „... do hostince na taneční sál...“
 - 09:25 – 09: 27: „... my jsme byli jsme pod dohledem gestapáka.“
- **Jakub:** „Po válce se rodina snaží obnovit hospodářství. Ale brzy přichází komunismus. Rodina je označena za kulaky, přichází o majetek a je společensky pronásledovaná.“
- **LP3 - 0:19:**
 - 01:32 – 01:37: „V padesátém prvním roce nás zabraly státní statky...“
 - 02:19 – 02:31: „Já jsem se hlásila na zemědělskou vysokou, a to mě z ministerstva došel papír, že nemůžu nikam do školy, že jsem z kulacký rodiny...“
- **Štěpán:** „Během Pražského jara vstoupila Libuše Picková do KANu – Klubu angažovaných nestraníků. V ulicích pak s ostatními demonstrovala za svobodu a změnu.“
- **LP4 - 0:15:**
 - 18: 36 - 18:37: „To jsem byla v KANU...“
 - 18:40 – 18:42: „To byl Klub angažovaných nestraníků...“

- 18:50 – 18:57: „Trošku jsme chodili po ulicích a manifestovali a demonstrovali...”
- Stela: „V srpnu 1968 vyšla Libuše Picková do ulic protestovat proti okupaci. Nadšení a odvahu ale rychle vystřídal strach ve chvíli, kdy do davu zamířily hlavně tanků převážně sovětské armády.
- **LP5 - 0:06**
- 19:47 – 19:54: „Trošku jsme chodili po ulicích, ale brzo jsme si rozmysleli, protože voni na nás mířili těma dělama...”
- Štěpán: „Libuše Picková pracovala ve výzkumném ústavu. Zabývala se měřením a výzkumem radioaktivity. Po havárii v jaderné elektrárně v Černobylu se pak podílela na sledování radioaktivní kontaminace a jejích dopadů.”
- **LP6 - 0:10:**
- 05:38 – 05:45: „Jsem teda šla do zdravotnictví. Tam jsem dělala na výzkumném ústavu radioaktivitu...”
- 05:45 – 05:47: „Černobyl jsem třeba dělala...”
- Julie: „Sametová revoluce přinesla Libuši Pickové obrovskou radost. Byla třeba u toho, když ze země odjížděl poslední sovětský generál.”
- **LP7 - 0:12**
- 26:59 – 27:00: „No, tak to byla radost...”
- 27:01-27:06: „Jsem byla přítomna odjezdu posledního ruského generála...”
- 27:11 – 27:15: „A nikdo netleskal...Všichni jsme měli zaťatý zuby akorát...”
- Amy: „I přes těžkou životní ztrátu nachází oporu v rodině. Radost jí přinášejí tři vnuci. Jak sama říká, jsou v každodenním kontaktu a její život tak naplňuje pocit klidu a rodinného zázemí.”
- **LP8 - 0:12:**
- 07: 01 – 07:06: „Syn zemřel tragicky už jako dospělý na kanárských ostrovech...”
- 07:13 – 07:15: „A dceru mám a ta má tři syny...”
- 07:16 – 07:18: „Takže smutno mě není...”

➤ 08:02 – 08:03: „*My se setkáváme každé den...*“

Amy: „Život Libuše Pickové je svědectvím celé jedné doby. Od dětství na statku přes válku, a poválečné změny i období nesvobody až po okamžiky občanské odvahy a naděje. Přesto si uchovala vnitřní sílu a nadhled.“

100 - 1:40 (1:27)